

De tre partier peger endvidere på, at ændringerne ikke får virkning i relation til den såkaldte Låsby-Svendsen-problemstilling. Frakendelsesordningen gælder for ejere af ejendomme med mindst 2 beboelseslejligheder. Låsby-Svendsen-problemstillingen angår normalt udlejning af enfamiliehuse på landet. Det er nødvendigt med et grundigt udredningsarbejde med henblik på at løse denne problemstilling, da denne ordning forudsætter, at initiativet kommer fra lejer, hvilket ikke er sandsynligt i de pågældende sager. Dette er bl.a. baggrunden for, at kommunerne har efterlyst instrumenter, som *kommunerne* kan bringe i anvendelse. Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti tilkendegiver, at løsning på ovennævnte problemstillinger skal afklares, således at en eventuel lovgivning rummer alle aspekter og ikke bare isolerede problemer.

De tre partier finder, at enkelte elementer i beslutningsforslaget bør undersøges nærmere og bør indgå i det kommende forenklings- og moderniseringsarbejde vedrørende lejelovgivningen. Dog således, at der senest i januar 2005 fremsættes forslag som opfylder partiernes intentioner.

For det første finder de tre partier, at der er gode takter i forslaget om, at en udlejer, der indenfor en nærmere fastsat periode har undladt at efterkomme flere endelige afgørelser fra huslejenævnet, bør kunne fradømmes muligheden for at administrere udlejningsejendomme. Det samme gør sig gældende, hvis Grundejernes Investeringsfond gentagne gange overtager en vedligeholdelsessag for en udlejer. Frakendelse bør være mulig over for ejere af udlejningsejendomme, og det bør indgå i hvilket omfang, det er muligt også at frakende administratorer retten.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget konstaterer med ærgelse, at Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ikke har ønsket at støtte dette initiativ for at skabe lov og orden på et vigtigt samfundsområde, hvor der virkelig er brug for det.

Uefterrettelige udlejere, som gang på gang på gang overtræder både lejelove og almindelig anstændighed, bliver mødt med passivitet. Lovgivningen gør det ikke i praksis muligt at forskåne

landets lejere fra de udlejere, der groft og gentagne gange bryder loven, ved at frakende disse retten til at leje boliger ud. Det er udtryk for slaphed og mangel på konsekvens. Og det er forstemmende, at det ikke er muligt at samle et flertal i Folketinget for at rette op på denne himmelråbende uretfærdighed.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (S og EL):

Til teksten

1) Nr. 1 og 3 udgår.

[To af forslagene om udvidelse af adgangen til frakendelse af retten til at administrere udlejningsejendomme udgår]

2) Efter nr. 4 udgår 1. og 3. afsnit.

[Forslaget om, at frakendelse ikke skal kræve kommunalbestyrelsens samtykke, og forslaget om, at tvungen administration kan ske, når Grundejernes Investeringsfond én gang har overtaget en vedligeholdelsessag udgår]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

I ændringsforslaget foreslås, at de i beslutningsforslaget foreslåede nr. 1 og 3 udgår. Konsekvensen heraf er, at det alene foreslås, at frakendelse af retten til at administrere udlejningsejendomme – ud over de allerede i lejeloven gældende tilfælde – skal kunne ske i tilfældene nævnt i nr. 2 og 4. Det vil sige, når en udlejer inden for en periode på 2 år ikke har efterlevet fem eller flere afgørelser fra huslejenævnet, og når Grundejernes Investeringsfond for tredje gang overtager en vedligeholdelsessag for en udlejer.